

Abusos, ningú ha dit que seria fàcil

Dv, 8/02/2019 per Catalunya Religió

[L'opinió publicada](#)

(*Simó Gras/ [Església de Tarragona](#)*) "Jesús ens va prometre una vida plena, no pas una vida fàcil. Si el Fill de Déu va viure amb la complexitat i la duresa amb què va viure, com volem que la nostra vida personal, i com a Església, sigui fàcil o un camí de roses? I diria més, si a Jesús la vida li va ser complicada, quan Ell era l'home sense culpa, com no serà més complicada la nostra, que a més de la complexitat, hi hem d'afegir el nostre propi pecat i la responsabilitat de les nostres decisions, no sempre encertades.

Dic això, no perquè no cregui que aquest món i aquests temps no estiguin plens d'oportunitats i de moments bons, bonics i feliços. És ben cert que viure la vida amb Jesús és viure-la d'una manera plena, i per tant, curulla de benaurança i vitalitat! Tot això ho dic perquè no vull al·ludir el fet que el moment que vivim com Església és complex: la situació diocesana es troba en un moment de canvis, i no només episcopals, també canvis profunds en la seva estructuració i base; veiem amb dolor desercions anònimes i silencioses d'entitats, persones, i realitats d'Església que van diluint o abandonant la seva vida i identitat cristiana; se'ns clava al cor el que llegim en titulars periodístics que ens parlen de delictes de pederàstia o altres abusos perpetrats per preveres o altres cristians, sumant-hi les dificultats que troba la institució eclesial per resoldre-ho adequadament; també observem amb tristesa les tensions intraeclesials entre grups, faccions i pensaments, que podrien ser viscuts com a riquesa i complementarietat, però habitualment es mostren com a lluites caïnites...

Aquest editorial és perquè vull que sapiguen que el dolor que pugueu sentir com a cristians de Montblanc: quan a vegades heu d'acotar el cap a converses del bar; quan als grups de *whatsapp* no sabeu com reaccionar quan corren riotes del que som com a catòlics; quan a la feina us demanen explicacions del que surt a les notícies sobre l'Església com si vosaltres en fóssiu els responsables o en fóssiu els portaveus; quan als sopars amb amics sou blanc de comentaris o interpel·lacions;

quan a la família us pregunten per què encara aneu a la parròquia...; aquest dolor, desconcert, cansament i tristesa, és també el meu, i el de la majoria dels membres de la gran família de l'Església, gràcies a Déu!

Cal que no oblidem, i ho vull subratllar, que tota circumstància de crisi és una oportunitat, i això no només és un dir. Sabem que val la pena seguir Crist (i tant que val la pena!, diré més, és l'únic que val la pena!). Ningú ens ha dit que fos fàcil ser cristià, el que sí que ens han dit és que si ho vivim amb profunditat, i això passa necessàriament per la família que és l'Església, no només val la pena, sinó que omple la vida d'una saba plena de vitalitat, pau, fortalesa, alegria, dona fruit i fruit en abundància. Saber-ho ens ha de donar aquella perspectiva necessària per viure el moment present més al costat de la creu de Jesús, i per tant, alimentats pels sacraments, i acompanyats de Maria, la mare de l'Església santa.

Desitjo de tot cor que visquem aquest moment com un repte per créixer en ferma i radicalitat evangèlica i eclesial. Il·luminats pels grans sants de l'Església siguem ferment per una renovada fornada de cristians".

Simó Gras i Solé, prevere de Tarragona i Plebà de Montblanc